

– Ne felejtse el, pajtikám, hogy nem lesz nyugtod tőlünk – sziszegte a második az öklét masszírozva.

Izidorot negyvennyolc órára vették őrizetbe. Aztán jött érte egy őr, és szó nélkül kitérte előtte a kaput.

Izidor egész héten nem hagyta el a padlásszobáját. Megszámolta a pénzét a dobozban, és megállapította, hogy egész kis vagyona van. Csak azt nem tudta, mennyibe kerülhet a jegy Brazíliába.

– Vége a levelezgetésnek – mondta Misiának, amikor lement a konyhába. Az asszony rámosolygott, és megkönnyebbülten fölsóhajtott.

· MIHÁLYI Zsuzsa fordítása

HODASZEVIC S

Z B I G N I E W H E R B E R T

Ismerősöm a verselő szlávok antológiájában
 (a versére nem emlékszem csak valami nedvesre benne)
 annak idején hírnévre is szert tett e célból ügyesen sürgött-forgott
 ez rendjén is volna de azért elmondanám micsoda entelekheia
 munkált benne egy hibrid jól összerázva minden
 test és lélek marxista katolikus ördög és angyal
 kutya macska a tetejébe félorosz féllengyel

Művészetének alfája és ómegája a csodálkozás
 hogy a csillagok alatt megszületett és élni kezdett Hodaszevic
 kínosabbak másfajta rácsodálkozásai
 a közösségre azonosságra gyökerekre
 maga se tudta ki is ő – Hodaszevic
 egész életében szilaj hullámok közt alva
 ringott-ringott a világban mint az alga

Hodaszevics írt gyönyörű és gyenge verset
ez utóbbiak szintén tetszetősek
megvan bennük minden ami kell – melankólia
élmény és rettenet pátosz és kellem
néhány verséből árad valami tűz
a legtöbbször mégis a biedermeier szellem

Prózát is írt Hodaszevics – Uram irgalmazz
a gyerekkoráról nem lett volna semmi hiba
ha nem szövi bele merészen mindjárt Swedenborgot
összehozva Hegellel meg a frász tudja kivel
mint a diák akinek kezében mindig ugyanaz a pár könyv forgott

Természeténél fogva emigráns ahogy más mondjuk
szent semmirekellőnek avagy művésznek születik
maga hétszilvafás nemes ám található
rokonai közt báró is vagy mi a manó
akiről Hodaszevics mindig meleg hangon beszélt
csodálta bogaras ábrándos természetét
hogy franciául verselt Párizsban élt szeretői voltak

Az emigráció mint létforma fura dolog
barátok rokonok nélkül lakni a sátor alatt
szankció kötelesség nélkül s közben azzal verve
hogy vállunkon nyugszik a haza terhe
ködös történetek atavizmus kétségbeesés
a félelem elől jobb beköltözni a tükörbe
Merezskovszkij álmában beszél Zinaida szép lábát mutogatja körbe

Végül aztán meghalt Hodaszevics valami Oregon államban
túl az erdőn túl a réten meghalt egészen
testét a hatalmas fergeteg körbefonta szépen

rímes röhögése a felhők mögül

KÖRNER Gábor fordítása